

sig stærkere og stærkere, og i saa Henseende var den højtærede Finansminister inde paa en rigtig Betragtning. Det er aldeles vist, at gaar der nogle Aar hen, vil det blive umuligt at faa noget Folkeeting ind paa et Kompromis som det, her foreligger. Kravet vil vokse sig stærkere og stærkere, og hvis det høje Landsting vil, hvad jeg, som sagt, meget vilde beklage og indstændig fraraade, fortsætte sin Modstand paa samme Vis, som Udvalgsflertallet har gjort i Fjor, ja, saa kan man ganske vist standse Sagen for en Tid, men saa er det sikkert nok, at Stemningen i Landet for en Toldreform vil vokse yderligere. For vort Vedkommende, fra et partipolitisk Standpunkt set, kunde man jo paa en vis Maade sige, at det i og for sig var heldigt, thi saa vilde det være sikkert nok, at Højre vilde gaa yderligere tilbage og Venstre gaa yderligere frem. Men jeg ser ikke Sagen fra et partipolitisk Standpunkt, jeg ønsker ikke noget saadant. Jeg ønsker kun her at udtale, hvad jeg for Alvor tror og sikkert ved, at en saadan Stemning vil vokse op paa det Omraade, at Modstanden nok skal blive brudt omsider, og saa turde det være muligt, at Gennembruddet vil blive langt, langt større og gaa langt, langt videre, end hvad der her foreligger. Jeg skal for øvrigt ikke komme ind paa de forskellige Bemærkninger, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, gav mig Anledning til, jeg skal i den Henseende henvise til Forhandlingerne i Fjor. Jeg slutter mig til den ærede Finansminister, naar han udtalte et meget stærkt Ønske om, at det maa lykkes os at gennemføre ikke blot Skattelovene, men ogsaa Toldreformen, og naar han har udtalt et meget stærkt Ønske om, at man her i dette Ting i Aar vilde fortsætte med det foreliggende Forslag som Grundlag til at arbejde videre paa, thi det er, lad mig gentage det, efter mit Skøn den eneste Vej og den eneste Mulighed til at der overhovedet kan være Udsigt til, at naa et Resultat. Hermed anbefaler jeg det foreliggende Lovforslag paa det bedste.

Frijs-Frijsenborg: Maa jeg bringe den højtærede Finansminister min bedste Tak for hans klare og utvetydige Udtalelser, som tilkendegave, at han mener, at de 4 Skattelovforslag uløselig ere knyttede sammen. Ganske sikkert havde jeg ingen Grund til at tvivle om, at det var den ærede Ministers Opfattelse, men paa den anden Side er der i den senere Tid fremkommet Ytringer fra en Side, fra hvilken

jeg ikke havde ventet dem, som kunne gøre, at man muligvis kunde staa noget tvivlende over for, hvorledes Opfattelsen var med Hensyn til den indbyrdes Forbindelse mellem disse Lovforslag. Jeg mener, at det er Lovforslag, som bør blive sammen, som bør søges fremmede sammen, og som ikke af opportune Grunde bør skilles ad. Jeg beklager paa den anden Side at være enig med den højtærede Finansminister i den noget skarpe Kritik, som han kom med over Landstingets Toldudvalgs Betænkning fra i Fjor. Jeg tror ligesom han, at Fællesudvalget ikke er det Sted, hvor man helst skal afgøre den Slags Spørgsmaal. Jeg tror ganske sikkert, at man i et Fællesudvalg kan komme til Forstaaelse, naar Uoverensstemmelserne kunde dreje sig om færre og mere bestemte Ting, men jeg tror ikke, at det er et Sted, som egner sig til Diskussion om Spørgsmaal, der rejse sig paa et Toldlovsforslag. Jeg havde derfor foretrukket, at man i Fjor i Stedet for at komme med en samlet Flerpartsbetænkning ogsaa fra vor Side, altsaa fra et Mindretals Side, havde udtalt, hvad man maatte mene, og navnlig hvilke Veje man mente at kunne gaa for at komme til Forstaaelse med Folketinget. Det skete ikke i Fjor, men jeg haaber, at det maa kunne ske i Aar, saa meget mere som jeg tror, at det er den eneste Vej, ad hvilken vi kunne faa disse Love førte igennem. Jeg har hvert Aar beklaget, at det ikke er sket, og vilde endnu mere beklage, hvis det ikke skete i Aar.

H. N. Hansen: Jeg hører ogsaa til dem, som nødig ville have, at den Sag, som vi nu behandle, skal gaa fra os til det andet Ting i den Skikkelse, som den har faaet ved den Betænkning, som foreligger fra forrige Samlings Slutning. Naar jeg anser mig for berettiget til at tale noget med herom, er det ikke paa Grund af særlig Indsigt i Toldsager, skønt jeg har gjort mig Flid med at sætte mig ind i det betydelige og dygtige Stof, som foreligger fra Kommissionens Side og i Rigsdagens tidligere Toldbehandlinger, men særlig fordi jeg er kommen til at indtage en vis Stilling til de andre Lovforslag, der knytte sig til dette Lovforslag. Jeg hører til dem, der lige som den sidste ærede Taler mene, at det vilde være et stort Gode, om disse fire Love kunde komme til Eksistens i Aar. Jeg tror, at der i den fornuftigere Del af Befolkningen er mange, der ønske dette. Jeg tror, at der